

عنوان مقاله:

عوامل موثر بر پذیرش تعلیم و تربیت دینی دانش آموزان در نظام آموزش و پرورش

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

وحید میرزاوند - کارشناسی پژوهشگری علوم اجتماعی

زهرا طیبی - کارشناسی علوم تربیتی

فائزه رازقیان - لیسانس آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر از نوع توصیفی و از لحاظ گردآوری اطلاعات از نوع کتابخانه ای است که با توجه به نظرات اندیشمندان این عرصه به رشته تحریر در آمده است. هدف از نگارش این عوامل موثر بر پذیرش تعلیم و تربیت دینی دانش آموزان در نظام آموزش و پرورش میباشد. تربیت دینی به عنوان یک حوزه مطالعاتی در قلمرو تربیت اسلامی از دهه هفتاد شمسی وارد مباحث تربیتی کشور شده است. در کنار مفهوم تربیت اسلامی، مفاهیم تعلیم و تربیت اسلامی و تعلیم و تربیت در اسلام به کار میروند و پیش از انقلاب واژه تربیت اسلامی رایج بوده است. طبیعی است با گسترش مطالعات و گذشتن از کلیات و ورود به جزئیات، واژگان جدیدی نیز مورد نیاز خواهند بود و به همین جهت شاهد ورود واژگانی نو در قلمرو مباحث تربیتی هستیم؛ واژگانی مانند تربیت دینی، تربیت اخلاقی تربیت جنسی و غیره دوری، ۱۳۸۸: ۲۹) تربیت دینی | اصطلاحاً به مفهوم جنبه ای از فرایند تعلیم و تربیت ناظر به پرورش ابعاد شناختی، عاطفی، عملی و تجربی از لحاظ التزام به معیارهای دینی است. به عبارت دیگر، تربیت دینی رشد و تقویت عقاید دینی، حالات و عواطف مذهبی و تقید به مناسک و آداب دینی را برای تحقق شخصیتی متمدن مد نظر دارد (کیومرثی، ۱۳۹۲: ۲۳). به طور کلی مقصود از تربیت دینی هرگونه فعالیت هدفمندی است که به منظور ایجاد شناخت و باور به معارف دینی و تقویت آن و گرایش به ارزشها و هنجارهای دینی و التزام عملی به احکام و دستورهای دینی مطرح می شود.

کلمات کلیدی:

مدرسه، معلم، آموزش، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2025531>

